

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานพระราชบัญญัติกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๓๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๒

เป็นปีที่ ๔๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้ประกาศว่า
ให้พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีชั้น
อุทธรณ์เป็นไปด้วยความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาค พ.ศ.

๒๕๓๒”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ

เบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลอุทธรณ์ภาคขึ้น ส่วนจำนวนและที่ตั้งจะอยู่ ณ ที่ใดมีเขตศาล

เพียงไร และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลอุทธรณ์ภาคเป็นศาลอุทธรณ์ตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค และผู้
พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค เป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๕ คดีใดที่ได้อุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ภาคแล้ว เมื่ออธิบดีผู้พิพากษาศาล

อุทธรณ์เห็นสมควร หรือเมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องว่าคดีนั้นไม่สมควรได้รับ
การพิจารณาต่อไปในศาลอุทธรณ์ภาค ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์มีอำนาจสั่งโอนคดีนั้นไปให้ศาล
อุทธรณ์พิจารณาพิพากษาได้ คำสั่งของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๖/ตอนที่ ๑๒๗/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖/๑๑ สิงหาคม ๒๕๓๒

มาตรา ๖ ถ้ามีคดีหลายเรื่องซึ่งเกี่ยวเนื่องกันค้างพิจารณาอยู่ในชั้นอุทธรณ์ในศาลเดียวกันหรือต่างศาลกัน และคู่ความทั้งหมดหรือแต่บางฝ่ายเป็นคู่ความรายเดียวกัน กับทั้งการพิจารณาคดีเหล่านั้นถ้าได้รวมกันแล้วจะเป็นการสะดวก หากศาลนั้นหรือศาลใดศาลหนึ่งเหล่านั้นเห็นสมควรให้พิจารณาคดีรวมกัน หรือหากคู่ความทั้งหมดหรือแต่บางฝ่ายมีคำขอให้พิจารณาคดีรวมกันโดยทำเป็นคำร้องไม่ว่าในเวลาใด ๆ ก่อนมีคำพิพากษา ให้ศาลมีอำนาจออกคำสั่งให้พิจารณาคดีเหล่านั้นรวมกัน

ถ้าจะโอนคดีไปเพื่อรวมพิจารณากับคดีเรื่องอื่นในอีกศาลหนึ่ง ศาลจะมีคำสั่งก่อนที่จะได้รับความยินยอมของศาลที่จะรับโอนคดีนั้นไม่ได้ แต่ถ้าศาลที่จะรับโอนคดีไม่ยินยอมก็ให้ศาลที่จะโอนคดีนั้นส่งเรื่องให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ชี้ขาด คำสั่งของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗ ให้ที่ประชุมใหญ่ศาลอุทธรณ์ภาคประกอบด้วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาคทุกคนซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ แต่ต้องไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนผู้พิพากษาแห่งศาลนั้น และให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาคหรือผู้ทำการแทนตามกฎหมายเป็นประธาน

มาตรา ๘ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับแก่ศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ หรือผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ให้นำมาใช้บังคับแก่ศาลอุทธรณ์ภาค อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค หรือผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค แล้วแต่กรณี โดยอนุโลม เว้นแต่เมื่อบทบัญญัติดังกล่าวนั้นแสดงให้เห็นว่าใช้ได้เฉพาะกับศาลอุทธรณ์ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ หรือผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์เท่านั้น หรือเป็นบทบัญญัติในเรื่องอำนาจหน้าที่ของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ตามมาตรา ๖ มาตรา ๘ และมาตรา ๒๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา ๙ เมื่อศาลอุทธรณ์ภาคเปิดทำการแล้ว ให้อุทธรณ์คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาคต่อศาลอุทธรณ์ภาคที่มีเขตอำนาจ คดีที่ได้อุทธรณ์ก่อนวันเปิดทำการของศาลอุทธรณ์ภาค ให้ศาลอุทธรณ์ หรือศาลอุทธรณ์ภาค แล้วแต่กรณี ซึ่งคดีนั้นค้างพิจารณาอยู่ คงมีอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไป

มาตรา ๑๐ ภายในระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลอุทธรณ์ภาคเปิดทำการอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์จะสั่งให้ออนคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลอุทธรณ์ภาคซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลอุทธรณ์ ไปให้ศาลอุทธรณ์ภาคนั้นพิจารณาพิพากษาต่อไปก็ได้

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

